Народжена якраз перед снігами,
Зелена, безтурботна, молода,
Знайома із дощами й холодами,
Вона вже знає, що таке біда.

Тепер її хурделі заметуть,
Морози люті затріщать над степом.
Не всі, мабуть, до квітня доживуть
Беззахисні та безборонні стебла.

Але, здолавши веремії злі,
Вона сяйне таким колосограєм,
Що ярині, яка росла в теплі,
Із нею не зрівнятись урожаєм.